

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniæ Agrippinæ, 1602

Abdicare se Generalatus conantem Ignatium Socij prohibent. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

circo hūc docendi laborem acceptum esse Deo Optimo Maximo, à quo ipsi integram suæ benignitatis, plenamq; mercedem expectant.

VITÆ IGNA- TII LOIOLÆ.

LIBER QVARTVS.

ABDICARE SE GENERALA-
*tu conantem Ignatium, Socij
prohibent.*

CAPVT PRIMVM.

Onfirmata igitur à Iu-
lio III. Pontifice Maxi-
mo rursus Societate,
& ipso rerum successu
firmius stabilita, anno
1550. primarios omnes
Patres, qui commodo Societatis veni-
re poterant, Romam Ignatius ex vari-
js prouincijs ad se conuocauit: quibus
in vnum congregatis, epistolam ma-
nu sua Hispanicè scriptam, in hæc ver-
ba misit.

*Carissimis in Domino Fratribus So-
cietatis Iesu, Salutem.*

Quod mihi de officij mei ratione, sine
perturbatione vlla interiori aut exte-
riori

riori se penumero consideranti visum est, id scribam: aperiamq; coram Creatore, ac Domino meo, qui me iudicaturus est, quod ad maiorem laudem ipsius, & gloriã futurũ intelligo. Equidem me ipse circumspiciens, ob peccata mea multa nimis, imperfectiones multas, atque animi et corporis ægrotudines, sepius iudicavi, & verè atque ex animo iudico me infinitis partibus abesse ab eo gradu, quò ad sustinendum hoc regendæ Societatis munus, eius mihi voluntate impositum, est necessarius. Quocirca maximopere desidero, & à vobis quæso, ut tota re diligenter expensa, à vobis eligatur alius, qui melius quàm ego, vel minus certè malè hoc munus gerat, & vniuersam Societatem administret. Neq; verò ut meliori hæc prouincia deferatur, tantum peto, verum etiam, ut pari, & equali. Quod quidem ut ritè atq; ex ordine fiat, Ego in nomine Patris, & Filij, et Spiritus sancti, vnius Dei, ac creatoris mei, depono Generatum simpliciter & absolutè, meq; abdicò hoc officio, & priuo, petoque, & omnibus animæ meæ viribus obsecro Professos omnes, quosq; Professi sibi adiungere ad hanc deliberationem volēt, ut hoc meum tam iustum desiderium admittant, & piæ oblationi suffragentur. Quod si quorum est iudicium, ferre de hac mea postulatione, minimè inter se consentient; per charitatem, & reuerentiam

Christi Iesu, illos ipsos rogo, atq; oro: vt precibus seridò incūbant, Deoq; hanc rē accuratissimè cōmendent, vt in omnibus, & per omnia sanctissima eius voluntas fiat, idq; omninò quod ad eius gloriam, et communem animarum salutem, ac Societatis bonum magis pertinebit. Illud etiam quæso, vt meam hanc petitionem, atq; obsecrationem, optimam in partem accipiant.

Perlecta hac epistola, Patres qui cōuenerant, omnes vno ore laudare factum Ignatii, ac voluntatem: admirari eius humilitatem, qui cū maximè in gubernatione excellat, se tamen minime idoneum ad gubernandum iudicet. Negant tamen se quod postulatur, salua conscientia, posse facere: neque ipso viuo, Præpositum alium Generalem experiri, idq; Ignatio renunciare iubent. Ipsum esse Societatis parētem, ipsum magistrum omnium, ac ducē, atque a Deo electum, vt huius spiritualis ædificij quasi sapiens architectus fundamentum poneret, super quod ipsi, reliquique eius filij, tanquam viui lapides superædificati ipso summo angulari lapide Christo Iesu, crescant in templum sanctum in Domino. Nullo modo ipsis esse committendum, vt huius tantis beneficij aut ignari reperiantur.

tur, aut ingrati. Eodē tempore grauissimum in morbum incidit, & cum se expeditum iri ex huius mortalitatis vinculis speraret, sic afficiebatur animo, vt prælaritia, fluentes vberim lachrymas cohibere non posset, cogere-
returque & suorum precibus, & medicorum seuera admonitione animum aliò transferre, & minus diu de suo desiderio, ac spe, minusque sæpe cogitare.

CONSTITVTIONES AB IG-
natio præscribuntur.

CAPVT II.

Ignatius ergo spe illa deiectus, on^o quod sustinebat deponendi, & nouo morbo liberatus, quod Deum velle intelligebat, ad Societatem gubernandam, & inchoata perficiendâ, se totum conuertit, imprimisq; vt certis illam vinciret legibus, iisdem Patribus Constitutiones à se conscriptas ostendit, ac discutiendas tradidit: quas ipse compulsus est precibus totius Societatis perferbere. Extat commentarius eius ipsius manu scriptus, in articulo quadam post eius mortem reperi-
tus, in quem, dum constitutiones scriberet, assidua Dei beneficia illustra-
tiones.